

[Glistrup]

den slags aktioner. Desværre er der meget, der peger i retning af, at den udvikling i den væmmelige terrorisme, som er i gang, bestemt ikke har nået sit højdepunkt, men at vi også i de kommende år vil blive udsat for, at dygtige, internationalt organiserede grupper med fanatisme og stor intern disciplin iværksætter meget, meget vidtrækkende aktioner af denne art.

Når situationen er en sådan, må vi, når vi skal tilrettelægge vor lovgivning, ikke først og fremmest tænke på at beskytte disse terrorister, så må vi først og fremmest tænke på at beskytte samfundet. For at samfundet over for en terrorisme, der virker på den måde over landegrænserne, som tilfældet er, virkelig kan øve det fornødne modspil, kan det ikke nytte noget, at man skal indlægge i samfundsforsvaret alverdens forsinkende dikke-darer, der kan få de forskellige røde brigader af den ene eller anden art til at være over alle landegrænser, længe før myndighederne kan komme til at fungere, fordi man skal iagttage formaliteter om, at det skal fra den ene myndighed til den anden myndighed.

Det, hr. Wilhelm med sin dagsorden vil, er jo netop at svække retsmyndighedernes apparat, svække muligheden for at gøre en indsats, således at terroristerne, i den tid der går, med at man skal søge tilladelse og undersøge sagen fra nye myndigheders side, kan være over alle landegrænser. For som hr. Wilhelm helt klart dissekerede sin egen dagsorden, er det, den dagsorden går på, at det ikke skal være en automatisk pligt for de danske myndigheder at handle, i det øjeblik man f. eks. fra tyske, hollandske eller italienske myndigheder har fundet frem til, at der nu skal foretages ditten eller datten for at få spærret vejen for terroristgrupperne for at fange dem, eller hvad der er tale om, men, som hr. Wilhelm eufemistisk udtrykker det: de danske myndigheder skal bevare deres suverænitet til selv at afgøre, om de vil træde i aktion eller ej. Det betyder jo netop, at man skal have dette forsinkende tidsselement ind. Derfor er hr. Wilhelms forslag et forslag om at beskytte og hjælpe terroristgrupperne, der i forvejen har vist deres magt, og derfor vender fremskridtspartiet sig imod dette dagsordensforslag. Vi stemmer imod det.

Hvad angår lovforslaget, har jeg ved både første og anden behandling begrundet, hvorfor vi stemmer ja til lovforslaget.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Jeg skal ikke genoptage den meget lange diskussion, vi havde under anden behandling om nøjagtig det samme emne. Jeg er taknemlig, når hr. Wilhelm kan beskrive, at man har fået klare og utvetydige svar i retsudvalget, og jeg må på baggrund af de svar fastholde, at vi anser det for rimeligt at acceptere artikel 8 uden forbehold, at vi anser det for nødvendigt at tage forbehold over for artikel 1, og at det er vor hensigt at ratificere konventionen på denne baggrund.

Hr. Wilhelms dagsordensforslag må jeg afvise. Jeg er af den opfattelse, at det materiale, retsudvalget og dermed folkettinget har fået om omfanget af vore forpligtelser, er fuldt tilstrækkeligt – hvis ikke der i hr. Wilhelms dagsorden ligger en mistillid til, at jeg vil leve op til det, der én gang er meddelt.

Formanden:

Vi går dernæst til anden omgang, hvor taletiden for ordførere er indtil 5 minutter.

Mette Groes (S):

Jeg vil understrege, at der siden anden behandling i realiteten ikke er sket andet i denne sag, end at vi har fået at vide, hvad det er, der er blevet vedtaget på det EF-topmøde, der har været her i landet. Jeg synes ikke, der er nogen som helst grund til for ordførerne for andre partier at antyde, at der skulle være nogen form for misforhold mellem den erklæring, der er kommet frem dér, og det, som er socialdemokratiets holdning i denne sag. Der er lige præcis den samme balance, som der er i socialdemokratiets holdning, nemlig at vi både skal bekæmpe terrorismen og have en mulighed for at beskytte den politiske forbryder.

Jeg vil samtidig slå fast, at samtlige udvalgsberettigede partier går ind for den straffelovsændring, som er en konsekvens af at vedtage konventionen, og jeg har meget svært ved at se, at de partier, der stemmer på den måde, ikke også tager et medansvar for præcis den måde, som socialdemokratiet ønsker at opfatte disse ting på.

Ebba Strange (SF):

Vi vil fra socialistisk folkepartis side meget gerne være med til at stemme for VSernes dagsordensforslag, fordi det ville være rart at